

Kommende har været ønskelig; det er ikke blot Bestræbelsen efter i fremmede Lande at vinde en større oeconomisk Uafhængighed, der i saa Henseende har været levende, men forskjellige religiøse Forvildelser have bidraget ogsaa deres til at lokke Folk bort herfra under saadanne Forhold, som have været vel skikede til at tilintetgjøre deres timelige Vel, idet man udgav sig for at ville fremme deres aandelige. Naar det nu er blevet sagt, at der har været en heel Deel „Straal“ mod Udvandringsvæsenet, som det har været drevet hertilands, men ingen Kjendsgjerninger, saa troer jeg, at heller ikke dette forholder sig ganske rigtigt. Det ligger jo ganske simpelt i Sagens Natur, at Klager over Misbrug i dette Forhold komme sjældnere frem end i andre, thi som oftest ere de Udvandrere, der have lidt under den slette Behandling — om de ikke ligefrem ere døde paa Overreisen, hvilket da er en gyldig Grund for dem til ikke at klage —, naar de naae til de fremmede Lande, saa langt borte fra det Sted, hvor de kunne gjøre Ansvar gjældende, at de ikke ville spille Tid og Kræfter paa at forsøge unyttige Klager, men hurtigst muligt kaste sig ind i det nye Liv og lade Skeet være glemt. Men dernæst er det ikke engang Tilfældet, at der mangler Kjendsgjerninger; og siden dette Punkt er bragt paa Bane, vil jeg omtale en ganske ny og frisk Kjendsgjerning i den nye Retning. Jeg sigter til Udvandringskibet „Leibnitz“, som den 2den Novbr. f. A. seilede fra Hamborg med 544 Passagerer ombord, af hvilke der ved Ankomsten til New York var død næsten en Femtedeel, efterat man paa den hele Overreise, som varede i 70 Dage, havde ladet den større Deel af Passagererne befinde sig under de alleruheldeste Vilkaar med Hensyn til deres Hygieine, Ernæring osv., saa at det maa anses for givet, at det store Antal Dødsfald, som indtraf ombord paa dette Skib, for en væsentlig Deel maa tilskrives en utilstrækkelig Forsyning af Proviant, slette hygieiniske Vilkaar og den fuldstændige Mangel af Vægetilsyn. Dette Skib „Leibnitz“ tilhører et hamburgsk Firma, for hvilket der i stor Udstrækning arbejdes af Agenter hertilands, ikke blot saadanne Agenter, som optræde offentlig med Anbefalinger og Annoncer gennem Bladene, men tillige

med Agenter, der virke stille og hemmeligt omkring paa Landet, ikke derved, at de opsoge de Folk, der ville udvandre, og give dem Anvisning paa de og de Skibe, men derved, at de forlokke Folk til at udvandre, for at opnaae den mindre eller større Provision, som udbetales dem af Udvandringsfirmaerne eller disses vedgaaede Agenter. Det er en reen Tilfældighed, at der ombord paa „Leibnitz“ kun har været tydske og ikke tillige danske Udvandrere; jeg maa forresten bemærke, at det ikke engang med Sikkerhed vides, at der ikke har været danske Passagerer ombord paa dette Skib; det vilde i alt Fald ikke være første Gang, at skandinaviske Udvandrere sloges sammen med tydske Udvandrere, og at man i amerikanske Havne under et kaldte Passagererne tydske, skjøndt ikke saa af dem vare Danske, Normænd og Svenske. Det er, som sagt, i alt Fald en reen Tilfældighed, hvis der ikke har været Danske med. Alene den forfærdelige Tilstand, som udvillede sig paa dette Skib under dets forvilede Reise, vilde have været Grund nok til alvorligt at tage fat paa dette hele Forholds Omdannelse. Det er en stor Misforstaaelse, dersom man antager, at det almene Vel er bedst tjent med, at Udvandringsvæsenet gives hen som en fuldstændig fri Næring. Det er endmere en Misforstaaelse, naar man troer, at dette Lovforslag er et Nærings-Lovforslag; det er et Politi-Lovforslag, som ikke indlader sig paa at ordne Næringsvæsenet, men som i det almindelige Vels Interesse søger at træffe visse Politiforanstaltninger til Sikkerhed imod Misbrug. Det er derfor en vigtig Ting, at Antallet af de Personer, som komme til at befatte sig med Udvandringsvæsenet, bliver nogenlunde indskrænket, og at der ligeoverfor dem gives visse Garantier. Dersom der nu kunde findes nogen bedre Garanti end Penge, da vilde den maaskee være at foretrække, men da det ikke er let praktisk at finde nogen Garanti, der i den Grad giver Sikkerhed som netop Deponeringen af Penge, saa forekommer det mig, at de Cautionbestemmelser, Loven indeholder, maa erkjendes for gavnlige og hensigtsmæssige, ikke alene fordi man dog derved bevirker, at aldeles ubemidlede og uvederhæftige Personer ikke kunne give sig af med det Slags Ting,